

Antirasistisk senterers politiske kartlegging

Aftenposten forteller 8. september at det man kaller det høyreekstre miljøet er klartlagt i boken «Aller ytterst» av Antirasistisk senter. Organisasjonen oppgir å være dannet i 1983 som en privat stiftelse, men først 28.8.89? erklærer den seg lovlig stiftet. 4 av 11 som undertegner brevet har norske navn, 7 er fremmede, et tyrkisk. Som privat stiftelse kan den nekte innsyn i regnskap og årsberetning. Fikk i 1989 1,2 millioner i statsstøtte, i -90 øket til 1,25 millioner, det samme i 1991, -92 1,3 millioner og 1993 1,4 millioner. I tillegg tildelt midler til spesielle tiltak, svarer UDI. Fylkesmannen i Oslo-Akershus opplyser at stiftelsen først i 1992 har meldt registrering. Om den plikter å sende inn regnskapssammendrag etter loven avhenger av om forvaltningskapitalen overstiger kr 500.000,-. Organisasjonens formål er «å arbeide for formell og reell likestilling for minoritetsgrupper i Norge». Har hittil fått over 5,5 millioner av offentlige midler uten plikt til å redegjøre for hvordan pengene er brukt. Jo, staten har god råd. Et av arbeidsområdene er «klargjøring av forholdet til antirasistisk virksomhet». Med det siste forstås organisasjoner som er imot dagens innvandringspolitikk. Til det bruk har organisasjonen fått konsesjon til å opprette et dataregister for å kunne veilede innvandrere, heter det. Lederen er pakistansen, norsk statsborger Khalid Salimi. En som fremtrer som aktiv, undertegnet bl.a. søknaden om støtte for 1993, er Henrik Lunde.

Henrik Lunde fremstod på TV 28. september som forfatter av «Aller ytterst». Programmet innledet med bilder av en tysk demonstrasjon, og organisasjonene omtales som nynazistiske. Smart sammenkobling. Dermed er organisasjoner imot innvandring stemplet nazistiske. Det het at volden i de kretsene var økende. Riktigere ville være volden mot de kretser er økende. På Fedrelandspartiets valg møte på Youngstorget var det ikke mulig for talerne å få ørenslyd. Innvandrere var også med og buet og viste fingeren. To såkalte antirasister grep fatt i den eldre taleren, holdt ham med en stang rundt halsen. En sparket ham i skrittet. En slo løs tenner på ham og påførte ham kjevebrudd. Politiet stod maktesløse. Slik de har vært de fleste steder hvor det arrangeres demonstrasjoner eller skal holdes taler mot innvandring.

Det synes å være fritt frem for aller ytterste innvandringspådrivere.

Når presse og NRK refererer slike tildragelser, virker det som om det er med en viss skadefryd over at «vi fikk da stoppet kjeften på dem». Burde man ikke heller tenke over hvor farlig denne terrorvirksomheten er for demokratiet og det frie ord? Propagandaen for innvandring har gode nok kår. Statens midler bør ikke brukes til terror og propaganda mot de som ikke deler den vedtatte begeistring for dagens innvandringspolitikk.

Anton Olstad

HD 2/10-93